

O statečném kováři

Javory

Pohádka začíná, pojd' se mnou do chládku...
složím ti do klína, píseň a pohádku.

Pod horou je víska, ve vsi štěká pes,
nad horou se blýská, za horou je les.

Co že se to krčí, v lese u cesty,
stromy sní a mlčí, tak to pověz ty....

Stojí tu kovárna, radost pohledět,
pěkná je a švarná, jako z růže květ.

Rosa slzy roní v trávě po tají,
kovadlina zvoní, ptáci zpívají.

Měchy ohně lačnou, výheň rozzáří,
do železa začnou bušit kováři.

V kovárně pohádku dětem ukovou,
přinesou ji v šátku s písni kovovou.

Z rodu královského dcera veselá,
našla upřímného sobě manžela.

Žijou spolu šťastně jako kuřátka,
konec už nám vlastně ťuká na vrátka.